

BIJ BENADERING

De meeste onderwijsinstellingen willen graag weten hoe gemotiveerd hun studenten zijn. Hoe gelukkig. Hoeveel ze geleerd hebben. Maar ja, dat is moeilijk te meten en dus meten ze *benaderingen*. Punten, aanwezigheid, inloggen, studietijd, inlevergedrag. En, straks, beweging, slaap en smartphonegebruik.

Al die data wordt geanalyseerd en zo probeer je studentsucces te verbeteren. De student te helpen. Uitval te voorkomen.

Tegelijkertijd zetten veel onderwijsinstellingen in op onderwijs op maat. Elke student heeft specifieke talenten die op de juiste plek tot uiting moeten komen. Studenten volgen individuele trajecten. Ze leren *wat ze willen en hoe ze willen*.

Daar zit een probleem. Want al die data leiden tot een *gemiddelde*. De reflex is al snel: wie afwijkt, daar moeten we iets mee. Dat staat haaks op onderwijs op maat en individualisering. Het gemiddelde is niet interessant, de individuele student is interessant.

Bijna nooit naar school komen is ook een keuze.

Ik pleit er daarom voor om zoveel mogelijk data te verzamelen over studiegedrag en die data *alleen* aan de studenten zelf terug te geven. Dat helpt de student om te reflecteren en uit te vinden wat past. De student kiest ervoor om die data te delen. Of niet. Onderwijsinstellingen kijken slechts naar de geaggregeerde data om het onderwijsproces te verbeteren.

Nooit naar het individu.

Dat betekent dus terughoudendheid in tijden van rendementsdenken en overal beschikbare data. Dat is moeilijk, maar misschien helpt het om te beseffen dat al die data slechts *benaderingen* zijn!

Ze zeggen niet écht iets over de student.